

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litera garmoud — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă assignațiunii postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung.*) Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembrie 1883, aș înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzi cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 1626 Pres.

MIRON,

prin îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe în Transilvania, și metropolit al românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania.

Iubitului cler și popor al arhidiecezei Noastre transilvane; iubiților și onorabililor deputați la sinodul arhidiecezan: dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos!

Avînd în vedere §§. 89 și 90 din statutul organic, convocăm, și prin acestea dechiarăm de convocat sinodul ordinariu al arhidiecezei Noastre transilvane la biserica catedrală din cetatea Sibiu, pe **Duminea Tomei, adică pe 15 Aprilie vechiu** a. c. la 9 oare nainte de mezași, în care și după terminarea ritualelor bisericesti va urma deschiderea sinodului în localitățile seminariului arhidiecezan, și numai decât se vor începe lucrările sinodale conform regulamentului afacerilor interne.

De altminte împărțim tuturor binecuvîntare arhiepiscoporească!

Sibiu, la 30 Martiu, anul Domnului 1884.

Miron Romanul m. p.,
arhiepiscop.

Revista politică.

Sibiu, 30 Martiu 1884.

În fața alegerilor dietali din anul acesta românii fac pretutindenea pregătiri serioase. Conferențele diferitelor cluburi locale ținute până acuma ne umple de bucurie și înregistrăm cu plăcere activitatea comitetului permanent din Sibiu ales la 1881. Creдем, că noi ne-am clarificat din destul pozițiunea noastră față cu alegerile viitoare. Comitetul permanent din Sibiu n'a decis, precum nici n'a putut decide în meritul lucrului privitoriu la ținuta politică a românilor, cari deeamdată stau pe basa programei dela 1881. Prin apelul din 10 Faur 1884, publicat de diariul nostru în numărul 15 a. c. comitetul a dispus organizarea partidei cu programa din 1881 și noi încă atunci am ținut, că acest pas al comitetului din Sibiu este de tot corect. În „Gazeta Transilvaniei“ numărul 34. vedem publicat un apel destinat a servi spre orientare membrilor acestei partide, cari au luat parte activă la conferența din 1881. Suntem recunoscători domnului redactor al „Gazetei“ pentru indiscrețiunea observată față cu acest act nemenit pentru publicitate. Noi și acest apel l' aflăm la loc, și tonul suveran observat în alinea a doua nu ne turbură așa de tare, ca din acest incident să protestăm în fața Europei. Ca ori care partidă și partidă românească cu programa statorită la 1881 are dreptul a se organiza și a ține conferențe, întocmai ca și cea națională

românească cu programa statorită la Budapesta. Ar fi anachronism a provoca la conferența acestei partide și pre cei aderenți la partidă cu programa statorită în Budapesta. Din punct de vedere al partidelor este aroganță și numai aroganță va rămâne pretensiunea că conclusele conferenței, ce se va convoca la Sibiu vor fi „de fapt expresiunea opiniunii publice a națiunii române“. Nu înțelegem deci, pentru ce „Viitoriul“ din Budapesta dă așa de mare importanță acestor cuvinte improprie din apelul comitetului central din Sibiu. Noi stimăm foarte mult pre subscriitorii acestui apel și tocmai aceasta este motivul, pentru care ne ocupăm cu partea improprie din acest apel. Ca oameni cu trecut politic dîșii vor ști, ce va se țină a pretinde, că cutare și cutare partidă politică este expresiunea opiniei publice a națiunii române. O asemenea pretensiune în mod absolut este ridiculă, și noi tare ne indoim, că domni subscriși au cetit, ceea ce au scris și trimis membrilor conferenței dela 1881. Relativ au tot dreptul. Ca partidă compusă din români conclusele ei sînt expresiunea românilor aderenți acestei partide, întocmai după cum sunt conclusele conferenței din Budapesta expresiunea acelei părți a națiunii române, care aderează la această partidă. Jos deci cu aroganța donchișetoria jos cu susceptibilitatea, care numai confuzie poate aduce, și se sustinem cu tărie cumpena dreptății după principiul: „Suum cuique“.

În timpul din urmă s'au ținut multe conferențe ale alegătorilor români, așa la Turda, Reghin și Bistrița, apoi Bocea și alaltăeri în Arad. Ele s'au pronunțat toate în sensul apelului comitetului central din Sibiu. Până la conferența viitoare, care va decide, după cum o va lumina Dumnezeu, conferențele locale stau pe basa programei din 1881, și au anticipat solidaritate cu ori ce va decide această conferență. Noi și în această privință ne-am exprimat opiniunea noastră. N'avem nimica contra basei, pe care se rașimă de ocamdată această conferență, căci ea și așa nu mai are nici o însemnătate. Solidaritatea anticipată însă tare seamănă a terorism și noi suntem tare curioși a ști adevăratele motive ale acestei solidarități anticipate. În politica asemenea anticipații joacă o rolă contrară anticipațiilor prea bine cunoscute țeranilor nostri inițiați în secretul proceselor de tot soiul.

Crisa ministerială din Bucuresci s'a complanat rămînd tot domnul Brătianu la Cărmă. Camera și-a revocat concludul cu dimisiunea, asemenea votă și senatul vot de încredere domnului Brătianu. În urma acestor acte publice nu mai era motiv de dimisiune. De Mercurul corpurile legiuitoare desbat în special proiectul revisiunii. La alt loc publicăm desbaterea de Vinerea trecută, din care a răsărit dimisiunea cabinetului.

În cele din urmă s'a complanat și cearta între poarta otomană și patriarhatul din Constantinopole. După o telegramă a diariului „Neue freie Presse“ patriarhul a primit un nou „Berat“ din partea sultanului, scris de sultanul însuși, în care se întăresc toate privilegiile bisericii ortodoxe câștigate încă din vechime. În urma acesteia patriarhul pe Marța trecută a convocat sinodul micș și i-a comunicat cuprinsul beratului. Despre celelalte miștosități ale acestui sinod nu mai vorbim, căci ele nu sînt de interes pentru noi. Destul că bisericii ortodoxe i s'a redat din nou liniscea trebuincioasă pentru sfințele sîrbători înviind dreptatea și adevărul în preseara săptămînei reinvierei neamului omenesc prin învierea Mîntuitorului nostru.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român“.

Agnita. în 26 Martie v. 1884. Protopopistul nostru după calculul mai nou numără preste 18 mii suflete în 39 comune parohiale.

Comunele politice sînt mai toate amestecate cu populațiuni de naționalitate și confesiune diferită.

Scopul acestei corespondențe nu este, ca să arăt starea cea deplorabilă, în care ne aflăm politicește; căci de aș și arăta în toată golătatea ei, tot n'aș pute spera vre-o îmbunătățire între impregiurările actuali; de-oare-ce cărma statului se află la aceia, cari nu doresc progresul românilor, ci ar voi mai bucuroși să stăm pasivi și cu mâinile în sân, ca să dispună cu noi după bun placul dîșilor.

Dacă în cele politice n'am speranță a vedea pre român răsufînd mai liber, cu atât mai multă speranță mi rămâne, că aș mi mîne o să vedem și în acest tract că merg lucrurile bine și facem progres dela zelul și interesarea noastră față de aceste două instituțiuni sante și salutare. O dorință ferbinte pentru fiecare om cu inima și cu mintea la loc din acest tract protopopesc trebuie să fie: ca cât mai curînd să vadă în fruntea acestor protopopiat, un bărbat luminat și zelos de protopop definitiv, căci doamne, multe sînt de făcut! și nu este de mirat când acest tract stă mai mult ca de 20 ani sub administrațiunea actualului administrator protopopesc.

Nimica nu va fi mai consult decât a scrie obiectiv în astfelu de afaceri delicate, ca să nu deștepăm pasiuni din vre-o parte sau altă. Scopul meu prin această corespondență este curat numai dorința de a vedea și în acest tract dispărînd întunerecul și ignoranța, și în locul lor lumină și progres, cari sînt proprii seculului presente.

Nu voi să vorbesc la adresa nimăruia, ci voi descrie numai starea bisericilor și scoalelor din acest tract, starea morală și intelectuală a poporului și cetitorul nepreocupat va judeca apoi drept și fără părtinire.

S'au țin de multe ori în publicitate, că pre noi românii numai biserica și scoala ne mai pot scăpa de perire; vrem așa dară să ne perim, trebuie să ne îngrigim de aceste instituțiuni mai tare ca de lumina ochilor. Nu este de ajuns pentru un protopop, dacă umblă în tot anul odată în fie-care parohie din tractul său, aș lua diurnul, a conversa puțin cu parochul, învățătorul, doar și cu comitetul parochial; ci trebuie vedută lipsa bisericii sau scoalei, trebuie consultare pentru delăturaarea rîului, aflarea mijloacelor și punerea în lucrare a acelora cu toată serioșitatea.

Deși parochiile nu sînt fără de classa a treia mai jos, tot pot să țină fără a măguli, că preoțiimea partea cea mai mare are pregătirea recerută și ar fi la nălțimea ei, dacă ar avă un bun conducătoriu.

Ce folos pentru o armată bună cu oficioșarii de ea dacă, comandantele suprem nu o scie conduce bine și la victorie ea își perde încrederea și devine lașă și fricoasă. Ce folos pentru un paroch, că ar vră să facă ceva în parochia sa și nu este sprijinit de protopopul său, ba este chiar paralizat prin acela în realizarea scopului folositoriu.

Poporul din acest tract contribuie în multe parochii în naturale pentru susținerea parochului, a dat din pămînturile alodiale porțiuni canonice, și în comune mestecate cu sasi, mai au pe ici pe colea și fonduri bisericesti și scolare create din avere alodială, și acestea toate s'au făcut fără îndemnul și sfatul protopopesc, oare nu se făcea de 10 ori mai mult, dacă și dîșul ș'ar fi pus toată influința în direcțiunea de a face ceva?

Pre când bisericile și preoțiimea sînt fără merit protopopesc în stare mai bunișoară, pre atunci scoala și învățătorii stau precăt se poate numai de rîu. Dela o margine până la alta învățătorii rîu dotați sînt avisați a trăi după economia câmpului, negligă scoala, negligă lectura, și așa unii mai mult au știut acum sînt 20 de ani, când s'au instituit de învățători ca acum.

Cărți de învățămînt abia din 10 elevi are unul o cărticică sau o tablîță, băncile de scoală în tot tractul nu numai într-o scoală sau două, s'ar potrivii mai mult pentru altă localitate. Ce țin de protopop la aceste toate, când vine în parohie, nimica, sînt

